

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΝΤΟΣ ΑΔΙΕΞΟΔΟΥ

ΑΝΑΓΚΗ ΡΙΖΙΚΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ

Προτείνεται ή ληψις σειρᾶς θετικῶν μέτρων

ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ Α.Σ.Ο.

Όμολογουμένως ή σημειρινή σταφιδική κατάστασις έχει άχθει εἰς άδιεξοδον, συνεπεία κυρίως της άρνητικής θέσεως την δοπούν από μακρού χρόνου κατέλαβον οι δύο βασικώτεροι παράγοντες (πρωτογενεῖς) οι σχετιζόμενοι ἄμεσα μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν παραγωγήν. Οὗτοι είναι :

I. Η στρεμματική παραγωγή : Αὗτη κατέστη έξαιρετικῶς μικρὰ (μέση στρεμματική παραγωγή : 222 KGS).

II. Τὸ κόστος παραγωγικῆς διαδικασίας. Τοῦτο λιαν ὑψηλὸν ἔγγιζει καὶ πολλάκις ὑπερβαίνει τὴν εἰς τοὺς σταφιδοπαραγωγοὺς προσφερομένην τιμὴν ἀσφαλείας.

Παραλλήλως καὶ οἱ λοιποὶ δευτερογενεῖς παράγοντες (ποιότης, διαχείρισις, βιομηχανικὴ ἐπεξεργασία, ἐμφάνισις τοῦ προδόντου, ἐμπορία, διαφήμισις κ.λ.π.), ὑστεροῦντες ἀναλόγως εἰς ἔκτασιν, μορογήν καὶ βαθμόν, συγκροτοῦν μετὰ τῶν ἀρχικῶν δύο βασικῶν τοιούτων τὸ σημειρινὸν σταφιδικὸν πρόβλημα, ή λύσις τοῦ ὅποιον ἐπιβάλλει τὴν ἄμεσον λῆψιν τῶν κάτωθι μέτρων.

1. Μοναδικὸς παράγων αὐξήσεως τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων είναι ή ἀνασύστασις τῶν πεπαλαιωμένων σταφιδοφυτειῶν. ἀντιροσπευσούσδων—ώς γνωστὸν—τὸ πλεῖστον τοῦ συνόλου (τούλαχιστον τὸ 80 %), ὑπὸ προϋποθέσεις ἔξασταλιζούσας :

α) Τὸ εἰς τὸ διηνεκὲς ἀπρόσβλητον τῶν οὕτω δημιουργούμένων νέων σταφιδαμπέλων ὑπὸ τῆς φυλλοεξήρας, διὰ ἐμβολιασμοῦ τούτων ἐπὶ ὄμερικανικῶν ἀμπέλων (ὑποκειμένων).

β) Τὴν μηχανικὴν ἐδαφοκαλλιέργειαν (ικαναὶ ἀποστάσεις φυτεύσεως).

γ) Τὴν κατὰ τὴν ἀνασύστασιν δημιουργίαν ζωνῶν καλλιεργείας σταφιδαμπέλων ἐν συνδυασμῷ πάντοτε πρὸς τὰς λοιπὰς τοιαύτας, βάσει οἰκολογικῶν, τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν κριτήρiorion.

δ) Τὴν μείωσιν τῶν νῦν καλλιεργουμένων διὰ σταφιδαμπέλων ἐκτάσεων, ἵνα συνεπείᾳ τῆς ἐκ τῆς ἀνασυστάσεως αὐξήσεως τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων (νέα φυτεῖαι), παραμείνοντες εἰς τὰ σημειρινὰ ἐπίπεδα παραγωγῆς. Τοῦτο ἐπιβάλλει τὸ κατ' ἔτος παραμένον ἀδιάθετον πλεόνασμα ἐκ 10—15 χιλιάδων τόννων σταφιδοκάρπου. (Βλέπε σχετικὴν Μελέτην Α.Σ.Ο. εἰς ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ, τεῦχος Ἀπριλίου—Μαΐου—Ιουνίου 1962, σελὶς 19).

ε) Τὴν συμμετοχὴν τῆς σταφιδαμπέλων εἰς τὸν σκοπούμενον ἀναδασμὸν τῆς κατακερματισμένης ἀγροτικῆς ιδιοκτησίας, ἥτοι εἰς τὴν συνένωσιν τῶν πολλῶν ἐδαφοτεμαχίων εἰς δόσον τὸ δυνατὸν διλγώτερα τοιαῦτα. Τὸ ἐκ τοῦ μέτρου τούτου προκύπτον διφλοίος είναι κυρίως οἰκονομία χρόνου κατὰ τὰς μετακινήσεις τῶν ἀγροτῶν, γεγονός ἐπιτρέπον συχνότερον ἐπιτηρησιν τῶν κτημάτων των ὑπὸ τούτων καὶ ἀποδοτικωτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν συντελεστῶν παραγωγῆς.

Ἐξεταστέα ή δυνατότης δημιουργίας συνεχούμενων σταφιδαμπέλων (καὶ ἀμπέλων) εἰς ώρισμένην περιοχὴν ἢ περιοχὰς ἐκάστης κοινότητος. Τὸ μέτρον τοῦτο εὐνοεῖ κυρίως τοὺς σταφιδοκαλλιέργητας τοὺς διαθέτοντας σταφιδαμπέλους μικρᾶς ἐκτάσεως—οἵτινες ἀποτελοῦν, ἄλλωστε, καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ συνόλου—ὅποτε διὰ τῆς συνενώσεως τούτων (τῶν